

Trhliny a praskliny

Prasklinám se lze do značné míry vyhnout použitím vhodné jádrové omítky.

V minulosti byly cihly těžké, menšího formátu, vysoce odolné tlaku. Malta se používala většinou s vysokým podílem cementu. Tepelná izolace měla podřadný význam. V popředí byla statika a trvanlivost.

Zvyšující se nároky na snížení spotřeby energií a emisí CO₂ s vytápěných budov vytváří tlak na lepší tepelně-izolační parametry cihel a tvárníc. Výrobci cihel a pórabetonu zareagovali a snížili součinitel tepelné vodivosti u zdících prvků.

Současně se začaly vyrábět tvárnice větších formátů (snížení počtu spár ve zdivu) s vyšším počtem dutin (nižší součinitel tepelné vodivosti).

Protože součinitel tepelné vodivosti látky – do značné míry závisí na objemové hmotnosti (a tím i podílů pórů v materiálu), stávající tvárnice jsou při klesající tepelné vodivosti stále lehčí, pevnost tvárnice dle toho také příslušně klesá.

Z výše uvedených důvodů vyplývá důležitost volby správného typu omítky v závislosti na druhu omítaného zdiva.

Omítky pro moderní tepelně-izolační zdivo mají pevnost v tlaku pod 5 N/mm² a nižší objemovou hmotnost (**weberdur 130**).

Takové omítky mají v sobě lehké plnivo (vločky polystyrenu ev. lehké sklo) nebo skelná vlákna pro zvýšení pevnosti v tahu.

